

Bilag.

1. *Hvilke Lønningsudgifter vil Lovens Vedtagelse medføre?*

Udgifterne er anslaaet saaledes, jfr. Bemærkningerne til det i 1927—28 fremsatte Lovforslag:

40 Fuldmægtige med en Lønning af ca. 6 750 Kr. (Grundløn 5 700 Kr. + almindelige Tillæg).	
60 Fuldmægtige med en Lønning af ca. 6 450 Kr. (Grundløn 5 400 Kr.).	
30 Fuldmægtige med en Lønning af ca. 5 400 Kr. (Grundløn 4 800 Kr.).	
	I alt... 819 000 Kr.
70 ikke-statsansatte Fuldmægtige à 4 500 Kr.	315 000 —
Alderstillæg ca.	56 000 —
	samlet Lønningsudgift... 1 190 000 Kr.
Nuværende Udgift til Lønning af Fuldmægtige ca.	640 000 —
	Merudgift... 550 000 Kr.

2. *Hvilket Ansvar vil Dommerne efter Loven faa overfor private for deres Fuldmægtiges Handlinger?*

Med Hensyn til ikke-statsansatte Fuldmægtige vil Regelen være som nu, at Dommeren har et ubetinget Ansvar for Fuldmægtige.

Med Hensyn til statsansatte Fuldmægtige vil Dommernes Ansvar blive det samme som andre Tjenestemænds, f. Eks. Politimestres, Amtmænds og Amtsforvalteres Ansvar for deres statsansatte underordnede Handlinger. Da der ikke findes positive Regler herom — Spørgsmaalet maa eventuelt afgøres af Domstolene —, lader Spørgsmaalet om Ansvarsbetingelserne sig ikke besvare med Bestemthed, men Regelen vil formentlig blive, at der kun paalægges Dommeren personlig et Ansvar, hvis han ved sin Tilrettelægning af Arbejdet eller sit Tilsyn med dettes Udførelse har gjort sig skyldig i nogen Forsømmelighed.

3. *Om Dommerforeningens Henvendelse til Landstingsudvalget.*

Der er ikke Ministeriet noget bekendt om, at der fra Dommerforeningens Side skulde være rettet anden Henvendelse til Udvalget end den i Betænkningen aftrykte Skrivelse, ligesom Dommerforeningens Formand intet erindrer herom.

4. *Spørgsmaalet om Fastsættelse af Taksterne efter Forslagets § 4.*

Der er ikke i Ministeriet taget endelig Stilling til Spørgsmaalet om Taksternes Størrelse.

Bestemmelsen om, at „Taksterne vil være at fastsætte under Hensyn dels til Forretningens Art, dels til Værdien af det, Forretningen angaar“, blev efter Forhandling med den daværende Justitsminister indsat i Forslaget af Landstingsudvalget i Samlingen 1927—28, jfr. dets Betænkning af 26. Marts 1928.

Ved Lovforslagets 1ste Behandling i Landstinget i 1927—28 udtalte den daværende Justitsminister (Rytter), at „Meningen med dette Lovforslag absolut er, at Befolkningen skal kunne faa billigere Retshjælp end hidtil, idet den hidtil har faaet saadan Hjælp til Sagførertakster“.

Ved 2den Behandling 29. Marts 1928 udtalte Ministeren, at „det, vi her vil søge at naa, er ikke blot Opretholdelsen af en Forbindelse mellem Beboerne og Dom-